

04 – LE CORBEAU ET LE RENARD

JEAN DE LA FONTAINE (1668)

Maître Corbeau, sur un arbre perché,
Tenait en son bec un fromage.
Maître Renard, par l'odeur alléché,
Lui tint à peu près ce langage :
« Hé bonjour, Monsieur du Corbeau,
Que vous êtes joli ! que vous me semblez beau !
Sans mentir, si votre ramage
Se rapporte à votre plumage,
Vous êtes le Phénix des hôtes de ces bois. »
À ces mots le Corbeau ne se sent pas de joie,
Et pour montrer sa belle voix,
Il ouvre un large bec, laisse tomber sa proie.
Le Renard s'en saisit, et dit : « Mon bon Monsieur,
Apprenez que tout flatteur
Vit aux dépens de celui qui l'écoute.
Cette leçon vaut bien un fromage sans doute. »
Le Corbeau honteux et confus
Jura, mais un peu tard, qu'on ne l'y prendrait plus.

DE RAAF EN DE VOS

Meester raaf, in 't wilgenbosje
Hield een kaashomp in de bek.
Reintje rook het: in zo'n kostje
Had de snoepert ook wel trek.
"Wees gegroet!" zei 't loze vosje
"Waarde Heer Van Ravenhorst!
Edel voorhoofd, fiere borst,
Om uw schoonheid nooit volprezen!
Is uw zangstem ook zo mooi
Als u rijke vedertooi,
Dan moet gij een Feniks wezen!"
Door dit allervriendelijkst woord
Voelt de raaf zich zeer bekoord.
Nu zijn stem – die moest bevallen.
Rein zou 't horen! Een, twee, drie,
Opent hij de bek – maar zie!
Mèt laat hij zijn kaashomp vallen.
Reintje smult en lekt zijn baard:
"Weet, amice! vleiers flemen
Om hun hoorders beet te nemen.
Zulk een lesje, bij mijn staart!
Is toch wel een kaashomp waard."
En de raaf? – werd bijster kwaad,
En hij zwoer nooit van zijn leven
Vleiers meer gehoor te geven.
- Goed! Maar 't was een beetje laat. (eerste boek, fabel II, vertaling J.J.L. ten Kate)

<https://www.youtube.com/watch?v=a40xYw7zPsA>